

PLAY!

ПРЕКЛАДАТЕЛÉ ЛИТЕРАТИ АУТОРИ ВЫКЛАДАЧИ

ТВРТЕК 1.5. 2003

9

ест прци!

Цел нае редакце ославила Свтек прце прац а пихото-вила про Вс дал сло асопису плнхо новч пеклад. Кром тохо јсме си про Вс пиправили и мал бонус. Летос была опт на мезинроднм книнм велетрху Свт книхы Праха удлена цена за нејхор пеклад року тзв. Скипец. Носителкоу тохо оценн се стала Ива Пекрков за пеклад книхы Степхена Кинга О псан. Гратулујеме. А про ты з вс, кте немли плеитост се с квалитами втзнхо пекладу сезнмит, пинме лекторск посудек Виктора Јание. А нејен то! Абы то неоценнм пекладателм небыло лто, петискујеме и обшл втах з дл тч на ктер се недостало. Пјемноу збаву.

Јосеф лерка

Степхен Кинг: О псан

Пелоила Ива Пекрков, редиговал аноным.

А у си о прзч Степхена Кинга мыслме цоколи, једно му снад узн кад: Кинг је знаменит выправ а вборн емеслнк. В роце 1999 се по тк аутомобилов неход розходл выдат поет зе свхо дла и зе свхо ивота а напсал книху с простм нзвем О псан – напл аутобиографи, напл пруку про занајц ауторы. Стејн јако јехо ромны се тато книха те једнм дечем, бохуел про нс вак поузе в англитин. еск выдн је пмо злоиннм знеходноценм Кинговы снахы дт аспирујцм списователм пр добрч рад до ивота.

Ива Пекрков, такто кменов ауторка накладателств Маа, пистоупила к пекладу помрн нронхо тешту зцела авесовм стылем. Ововнм рели се зсадн необтовала, пестое в литературе, литеррн теории и грамاتيцк терминологии се неориентује ани в нејменм. Ве словнц (звлт тч фразеологицкч а вкладовч) прамло листовала, доведњ стылизац се незатовала, таке тешт зств мнохды на пл цесты мези англитиноу а етиноу.

Везмме нын вткы ви пекладу попоад, утдн до вцемн пехледнч категори:

1) Ива Пекрков незн нзвы литеррнч дл, але мнохем радји си је вымл

Ангелин попел Франка МцЦоурта је спрвн *Андлин попел*. Меридин крве Цормаца МцЦартхыхо пеклдме јако *Крвав поледнк*. Хемингшаџова повдка Велк ека с двма срдци је ве скутености в Ненадлов пекладу *Велк ека о двоу срдцч*. Охострој марност Тома Шолфа пелоил Павел Доминик јако *Охострој марности*. Входн

члапец Викрама Стха је в пекладу манел Трвнковч *Входн нпаднк*. Ецово Јмно Ре пеме зсадн с малм р. Генерлск дцера Нелсона ДеМилла је в пекладу манел Трвнковч *Генерлова дцера*. Ани литеррн класици се зпрзнн невыхнули: в Српновм јасу одхалме Фаулкнерово *Српнов свтло*, в Мртвм дом Дицкенсв *Понур дм*, ародј з Озу (а то филм и книха) је спрвн *ародј зе зем Оз*. За напросто скандлн поклдм то, е си пекладателка невыхледала ани еск пеклады Кинговч дл, таке Кингова повдка Нкды се врацеј выла ве скутености ве сбрце Нон смна јако *Мртв се нкды врацеј*, Счопн к је в пекладу Трвнковч *Надан к*; Двка, ктер мла рда Тома Гордона је в пекладу Линды Бартоков *Холика*, ктер миловала Тома Гордона, ромн Бец выдало накладателств Ласер под нзвем филму, тј. *Руннинг ман*. Книхы Алфреда Бестера вылы в етин под нзвы *Хвзды, мј осуд* а *Зниен му*, не Хвзды јсоу мм цлем а Демолован му. В хорч блзливости Х.П. Ловецрафта у нколикрт выло јако *В хорч ленств* а Як забт седмихлска од Харпер Лееов в Одеону трактовали под нзвем *Јако забт птка*. Велк спнек од Раџмонда Чандлера је ве Счщарзов пекладу *Хлубок спнек* а такзваноу трилогиии Прстен будеме радји пеклдат јако трилогие *Пн прстен*.

Навц: Пекрков нету, е книху Як забт птка напсала ена, николи му – дн Харпер Лее тоти неешистује. *ерн маска* был асопис, до нхо писпвали детективн аутои тзв. дрсн колы, *николи* книха, ктероу Раџмонд Чандлер напсал. У ромну *Щатершип дощн* небыла счопна выхледат аутора ани еск пеклад (тј. *Далек цеста за домовем*), а так ји з вту (с)прост вынечала. Нен диву, е пак псала о снаивч крлцч (чуестинг раббиз), кды намст были јен путујц крлци. Пекладателка ани нету, цо је то пулп, а прото вту Чандлер цаме оут оф тхе пулп традицион пеклд јако Заал јако детективк – цо је несмысл, протое Чандлер ниц јинхо не детективкы непсал а Кинг ту јен нар на скутеност, е Чандлер писпвал до естковч сеитк (апек бы аси екл морзакор), јако была *ерн маска* – ји овем Пекрков поваује за ромн. С так мизивм литеррнм рожледем пак нен диву, е подлн се тени сна пивст Сама а Фрода з ерч небес – ловк вру немус бт толкиенофил, абы си досадил спрвн з едч пстав. Нен потом ани диву, кды пекладателка поваује Еда МцБаина а Евана Хунтера (а обдобн Барбару Винеовоу а Рутх Ренделловоу) за два роздлн списователе, а были в оригиналу од себе оддлени поузе ломткем, николи ркоу, а е зе списователе Доугласе Фаирнбурна удл Доугласе Фаирбанксе а з Еудоры Шелтыов Еудору Шелтысовоу. асопис *Фантазие а сци-фи* је почопителн *Тхе Магазине оф Фантасы 'Сциенце Фицтион*, ктер в етин вычзел јако *Магазн фантасы а сциенце фицтион*, она фантазие в нзву нем цо длат, небо се једн о појменовн литеррнхо нуру.

2) Ива Пекрков се неориентује в литеррнтерминологи

Нследује спе вет цитт, ктер буду коментоват:

Гералдова хра а *Двка*, ктер миловала Тома Гордона, то јсоу дал два ист ситуационистицк ромны. Цо је ситуационистицк ромн, Бх су.

Курзы тврхо псан а литературы бвај непјемн плн рожовор о тмату. – тврд Пекрков, ј за Кинга додвм: спе о сыету. Термн *стреам оф цонсциоуснесс* (теды проуд вдом) је пекладателце зејм незм, прое хо на стр. 154 вынечв.

Доконал вкладов параграф обсахује тематицкоу вту нследованоу далми. Длуно подоткноути, е с параграфы се сетквме спе ве Сбрце закон – в книзе о псан буде мт аутор на мысли спе *одставце*.

Је мон се выјадоват обдивуходн *графицкы*, ани бычом екли цоколи спростхо. Методоу зптнхо пекладу ту еск тен зјист, е ађективем *грапхиц* zde Кинг мн выјадовн велми барвит.

Мусме си промлувит о прзкуму, цо је звлтн друх позад пбху. Прзкумем се zde мн словко ресеарч, не боли педбн пправы на псан, натн си добовч документ атд.

3) Указује се, е и терминологие граматичк је Пекрков панлскоу весниц

В н тоти пекладателины слабины вычзеј најево ве св плн окливости. Снад једин термн ту нен пелоен добе. Цомпоунд анд цомплеш сентенцес нејсоу соуадц а подадц соуvt, але соуvt соуадн а подадн. Ниц јако апоситивы а модификторы неешистује, модифыинг пхрасе је прост пвластек, затмцо аппоситиве је пставек. Стејн так неешистује инн словесо, јен словесо в иннм роду. Пассиве воице нен пасивн хлас, але трпн род. А кды у јсеме у тохо роду трпнхо: снад дн еч бы ненапсал Счзе буде конна в 19.00. – а прото пед тм Кинг ани Пекрков немус еск тене вароват. С троchoу пекладателск инвенце мохла Пекрков вароват пед надуванм пасивем рефлешивнм, втами тыпу оно се то удл, але бохуел, нестало се.

4) Недостаткы зјиујеме и в англицк фразеологии а идиоматице

Једноу веер јсем там заел, абыч се збавил далч пр *мртвч војк*, а видл јсем. . . Не, аколи је Степхен нкды морбидн, масов хроб ве склеп нем. *Деад солдиер* тоти обвыкле пеклдме јако *куелка*. . . зкртка а добе јде о прздноу лхев.

В јин паси Кинг взпомн на вечны ты добркы, кте занаяјцм ауторм кладоу на срдце, абы си пробоха нечали пводн замстнн, а то дле Пекрков се клебем Ваехо Стрејды Боба. Простм нахлднутм до ктерхоколи англицхо вкладовхо словнку вак зјистме, е фрзе Боб'с ьюур унцле знамен Вечно је в подку. В томто контешту теда мусме пеклдат а с блахосклоннм смвем нм кладоу на срдце атд.

Покуд Кинг тене соуставн ословује цонстант реадер, незнамен то окамит тен небо стл тен, але прост а једнодуе врн тен, стејн јако ат тхе енд оф тхе даы нен на конци дне, ле наконец (а протое си Кинг стује на надув а противност тто фрзе, мохли бычом адекватн пеклдат вразем ве финле.) Вту и кды (Хемингщаы) седл орал на прдели пак англиста рычле розлут јако и кды был (Хемингщаы) орал јако дога.

5) Звлтн неславноу капитолу си заслоу и капитола внован тому, јак непсат

Степхен Кинг у на пкладеч – а в томто пад си выбрал Цормаца МцЦартхыхо за помрн непехледноу втноу ставбу а Ловецрафта квли надувн интернационализм. То, цо вак Пекрков педведла пи зцела ледабылм пекладу МцЦартхыхо и Ловецрафта, је *поправа* аутора. Про сровнн јсем подал Павла Доминика, о јехо ерудици снад никдо з птомнч nebude почыбоват, абы выхотовил контролн пеклад. Павел ми промптн выховл, за цо му тмто велми дкуји. Нечме теды зазнт укзкы:

Цормац МцЦартхы, Крвав поледнк

Павел Доминик: Кдоси стрхл т стаен пску з о а пак ји и тохо кејкле выпроводила спрка ран, а кды се вични улоили ке спнку а мрн охе хуел в порывеч втру јако супц зве, ти тьи си јет депли на окраји свтла з охнит упростед веч тч подивност, ктер были јејич јединм мајеткем, а двали се, јак розтепен пламены прчај по втру, јакобы втаховны нјакм врем в т околн прзднот, њакоу вивоу смрт в т пилхав пустин, пед н ле запо-взена посмртн промна ловка а јехо выдвн з поту.

Ива Пекрков: Кдоси стаен стрхл тек, ктерм си закр-вала ои, а она се сполен с кејклем вытратила, а кды се сем споленост вртила пеноцоват в крбу пратл охнек јако цоси ивхо, тито тьи се пикрили на окраји зе пла-мен, мези подивуходными неволнкы, позорујце, јак не-правиделн пламены уткај по втру, јако бы је до себе всвал јакси маелстром там кдеси в прзднот, јакси вр на томто сметити, так встинм про подобност помји-вости лидства, кде ле ладем векер јехо снаен.

Друх укзка почз з једн Ловецрафтовы новелы, ктер zde ји выла двакрт, попрв в пекладу Станиславы Поус-тов, подрух зцела недвно в пекладу Милана ка. Конт-ролн пеклад јсем певзал зе кова пекладу.

Х. П. Ловецрафт, В хорч ленств

Милан ек: Мези инхерентн знакы зпсому усподн тто вци патила коовитост, неподлхн зкзе а скоро абсолютен незниителност, је нлеелы до јакси етапы ввоје безоб-ратлч в палеогену, зцела се вымыкајцч наему чпн.

Ива Пекрков: Коовит, нерозбитн а безмла незниителн квалита была инхерентнм атрибутом зпсому организаце тто вци а пслуела јакмуси палеогеннму циклу еволуце безобратлч, зцела се вымыкајцму наим спеку-лацм.

Зкрцен теды: Нерозбитн квалита была инхерентнм атрибутом организаце вци.

Мыслм, е тото нетеба коментоват а меме пејт к боду . 6, јм је:

Кеовит, зцела неумл а интерференц трпц выјден

Пли некоментуји, поузе выјменовм једнотлив пады:

Једна з вн патнч вц, ктер мете свму псан провст, је пли выюит словнк.

Једнодуч вты вм поскытноу цесту, ктероу се мете дт.

Про м худба педставује јен јин зпсоб завен две. Доволте ситуаци а т једн неекан змн в н вс унет.

Рна пат тому, цо је нов – соуасн композици. Ва прац је се убезпеит, е мза в, кде будете кад ден од девти до дванцти. . .

лохоу белетрие је објевит правду под ст л пбху, не се допустит интелектулн непоцтивости а хнт се за доларем.

Доразте на тет хладину, пирозен, а занете пст белетрии. Бснк ту чтл патрн ци доставете се/ вывихнете се на тет рове.

Јеј похлед мл в соб аромоцноу квалиту, ктер ниила лепенкы. Туто крыптицкоу вту буде аси теба послучам розвст – Кинг в укзце з фиктивн слохов прце выпрв о сесте выправе, ктер была нцо на зпсоб Годзиллы – цо крок, то розлпнут храка, ну а у јен похледем докзала одлепит изолепу дрц плакты на стн. Јак се з изолепы стала лепенка, ерт в.

А конен ту мме за 7) Вехочу анеб цо се до остатнч уплк а категори невели

Маршамаллошс је в ескч помреч – пиблин – уу; по-нечат тенто враз непелоен тени пли непоме. Стејн так буде безрадн зрат на даје уведен в инч – кды у, так палцч, але мнохем лпе в сантиметреч. Риббед цондом нен кондом с ебркы (таков спојен пмо внуцује отзкы тыпу: А была та ебрка вепов, небо телец?), але вроубкован кондом. Гуитар риффс нејсоу јист чарактеристицк фигураце, але прост кытаров риффы, стејн јако леад гуитар нен ведоуц кытара, але слов кытара. Худебнк в капеле незств на бубнеч а на сашофону, але за бубны а у сашофону. Стаен враз Фуггеддабоудит нен ниц јинхо не Форгет абоут ит, теды запомете на то, николи До прделе, јак се нм сна пекладателка намлувит. Кды Кинг взпомн на једен курс тврхо псан, ктер му было абсолвовати, вызнв се мимо јин з тохо, е в поровнн с ешистенцилнми бсниками о Виетнаму му јехо властн творба, теды једен розепсан гангстерск ромн, пипадал дрсн. Бохуел, англицк ађективум тащдры знамен толико лацин а невкусн.

Подтрено а шрнуто: Прука о том, јак пст лпе а радостњи, је пекладателиноу ледабылост а трестуходноу литеррн игноранц зцела знеходноцена. Ба цо вц – стала се своу властн антитез, манулем о том, *јак не-псат*. Навсост зарејц питом је питом скутеност, е пводнхо списователе ту в роли пекладателе подразил јин списовател, е тто пекладателск зрад незабрнили ани охледы ке знмјму колегови. Немоху теды Ив Пекрков набдноут ниц не СКИПЕЦ, с јехо помоц бы мохла запот студиум релевантнч прамен. Мези првнми быч ј допоруил *Чрм и тврз* Павла Еиснера.

Виктор Јани, пекладател а редактор

А на тохо се недостало. . .

И кды на јинм мст наехо асопису пинме критику ерствхо носители Скипце, неодолали јсме петискноут и ст посудку на пеклады дости хрозн, не вак натолик, абы зскалы патин оцenni. Зкртка тому дала, тому дала а на тыхле се недостало.

Кад рок се пи реерч на Скипец објев нколик титул, ктер си антицену сице незаслоу, але на друхоу страну стој аспо за змнку в целковм пехледу.

Јако првн је то титул Кобра 11, дл ИИ, од К. Питтерманна (цел јмно никде нен уведено, але без-так зејм јде о псеудоним) з накладателств Плејда. Тен вюв онен стар, у за првн републикы велми облбен поступ опепит тешт цизми слвкы курзвоу, абы было зцела зејм, е дј се неодехрв в Заднч Котхлкч, але ве велкм свт плнм ешотицкч добродруств. Абыч уведл пклад: Андреа Счферов [кладн полицистка] јела до прце. дила своу збрусу новоу коду Оцтавии а либо-вала си, јак је то пеквапив пкн вз, и кды хо вырбј а за храницеми на вчод в *Цчециен*. (с. 49) А тен си ме дотын слово выхледат в једнострнковм словнку взад, од *ау ревоир* а по *воил*.

А так се в једн напнав сцн стане и тото:

Здрхнул ми! *Счеиссе!* воалал до тмы Симири (62). А кды налистужете дозаду, ве словнку скутен објевте: *счеиссе!* (нм.) – *ајсе*: вулгрн надрка. То је мыслм ходно заазен до двораны слвы ескч высвтливик хнед ведле тч легендрнч познемек ке вејкови.

Бохуел, на облце првнхо длу стој, е јде о првн выдн нејен в етин, але на целм свт. Јинми словы, певдт тенто серил до титн подобы бы было моц и на Нмце, кте хо вымыслили, а книха се сеписује у нс на зклад видеоказет а диалоговч листин; обвм се, е и онен *про-дуцт плаcement* кодовкы выповд сп о ауторов нродн хрдости не скутен повсти есхо вробку на нронм ввознм трху. Кадопдн книха теды спад мимо збр Скипце – вы-јма онохо једнострнковхо пекладовхо словнку.

Але појме у к оправдовм пекладм: антологие Ппад целы сло 13, сеставеноу Лашренце Блоцкем, з накл. ББ-Арт. То нејмен, цо се д о пекладу Радима Клекнера ци, је, е је необратн – а редакце Евы Кубеов непозорн. То си ме кад снадно поровнат на повдце Степхена Цра-неа Модр хотел, ктер была до книхы пеквапив заазена, а выла пед нколика леты в накл. Волвош Глобатор в пекладу Евы Маснеров. Клекнер се рождол хрдину Доналда Шестлакеа пеклдат јако Дортмунан (стр. 73–85) навздоры ствајц пекладателск традици ставц ко-нецконц на факту, е Јохн Арчибалд Дортмундер је јехо скутен јмно. Наopak в дал повдце поу в як про прек, так про пркае слово франкфурк (стр.223 а н.). К не-астнму пеклдн тохо, цо мло зстат в оригинале, се врац у попису худебнч злиб једнохо теенагера: ил Метали-коу, Потебоу Надмрн ниив слы, Азылем Дуге. (стр.37; е последн је Соул Асылум, је јист кадму зејм, але дало ми вт прци выптрат, е ве друхм ппад јде о Урге Овер-килл, чицагскоу капелу на старм континент непли зн-моу). Кды се в повдце з потку 20. столет выправ выд на длгоухо прочзку, пеклд Клекнер И интендед то цалл упон Трентон јако мл јсем в мыслу заволат до Трен-тону (стр.206) мсто спрвнхо навтвит. В титулн Фу-треллов повдце нечв детектива ослововат спрвце вз-нице нејен непелоемн пане Шардене (стр. 135, 137), але так аграматицкм пане спрвЕ (стр. 129).

Мохли бычом дебатоват о том, наколик мн чарак-тер хрдины ленхо јако немлунхно а повенхо потрхлхо

гна, пело-ли Клекнер јехо лаконицк Алл ригхт. И'лл до ит. јако Так видте. Таке ми незбв ниц јинхо, не се до тохо веко пустит. (стр. 109) Рождо то але пехн с гротескност јехо вжледу: ирок хуат обо, абнормлн цо до кы и до розпт, зе ктерхо трелы на вечны страны мохутн хруб лут н (стр. 105), кды аутор чтл поузе ци обо (атд.), корунован хустоу ктиц стапатч лутч влас – црошнед бы а хеавы шоцк оф бушы, ыеллощ хаир.

Але тохле вечно бы се дало одепсат јако прмрн небо подпрмрн пеклад, јакч је нејен у ББ-Арту једенцт до туцту а ктер бы аси нестл за змнку тады, небт једн вци, ктер м пратила до о, кды јсем си книхоу нходн листовал: Харлан Еллисон в традин мнохомлувн педмлув ке св повдце л, јак на нј запсобило зјитн, е прв млувил, ани то вдл, се свм облбенм аутором, детективкем Цорнеллем Шоолричем алиас Шиллиамем Иришем: Цорнелл Шоолрич! Јеи, кдыбы Ханс екл, е јсем седл ведле Ернестаоуста Хемингшаые, нерожило бы м то вц. Берtrand Русселле [сиц], Боб Феллер, Дицк Бонг, Шалт Келлы... вични м хрдинов... ани з половины бы м то так невзало. Цорнелл Шоолрич! Млем јсем падл до мркот. (стр. 90) То је дост подивн выјден цты.

Нуе, чтл быч пана Клекнера – ктер мимочодем про ББ-Арт пеклда и Хемингшаыв ивотопис – поуит, е покуд в англитин стој Јеееезус, иф Ханс хад саид И щас ситтинг нешт то ЕрнестфуцкингХемингшаы ит цоулдн'т хаве цоллапсед ме море тхороугхлы., и кдыбы то было псно јако zde доконце дохромады (Харлан Еллисон се неч пороует а вказује, е одборн термн про таков всунут је тмесе), пелоит се то д јен а поузе јако самотн Е. Х.! Мыслм, е тото се ровн заад до анл есхо пекладателств, хнед ведле ловка, јен пед леты стејноу конструкции пелоил, јако бы ло о партиципиум транзитивнхо словеса.

Змиовал јсем се ту о высвтливкч. Ве сбрце Степхена Кинга тьи по плноци, выдан ве двоу свазцч накладателствм Павел Добровск – Бета, на целковч жруба 740 стрнкч је пес 60 познемк под ароу, и кды пекладател Иван Нмеек трочу фишлује, подвејме се на то, стран 154 1. длу је АПУ – Аушилиары Пощер Унит – помоцн здрој електрицк енергие; за то о 34 стран дле ји је нм јинм АПУ – Аушилиары Пощер Унит – помоцн енергетицк једнотка.

Валн ст познемк пелив розвд подрун а тривилн деталы: нап. 3 муова дечу цт Сен-Сен * стн деодорант а споуста далч једнорзов поуитч знаковч јмен, про наинце напосто ницнекајцч а неподстатнч. Овем так:

Дрсн Харры * филмов постава зтлеснн Цлинтем Еастшоодем

Фредды а Јасон * поставы з хороровч филм Нон мра на Елм Стреет а Птек тинцтхо

микина с нписем Цинцинатти Бенгалс * позн. пекл. америцк фотбалов клуб

Навздоры филмм јако Зтрацен вкенд * филм Биллыхо Шилдера з р. 1945

пл ску двно пролч доритос * мешицк лупнкы

прав ран америцк нбытек * умлецк слох з колонил-
нхо а пореволунхо обдоб

К доконалости је тато метода пиведена ве вт Сам
си пипадал јако Шеллсв поутнк в асе... а книховна
јако јехо строј асу * Х. Г. Шеллс – Строј асу

Лецкде познмка слоу сп к тому, абы се пекладател
св прци выхнул: Ве вт Маскы се аутоматицкы уволн,
кды тлак в кабин клесне под дванцт ПСИ Нмеек сице
высвttl поунд фор счуаре инч – либра на тверен па-
лец; але у неч на тени, абы си то пепотал на метрицк
једноткы СИ небо лаикови нејсрозумителњ дај 0,8 ат-
мосфры.

А пак јсоу познмкы рзн непесн, зматен а доиста
чыбн. Кды хрдина навтв книховну, млув се о титу-
леч Квтины в подкров * ромн В. Ц. Андрещсов, ескы
Квты з пды; Пеытон Плаце * ромн Граце Металиоу-
сов з р. 1958; П. П. је мал мстеко в Нов Англии, јакси
педобраз Тщин Пеакс Нмескы Пеытонв Хрдек, добов
а скандлн бесцеллер; јакколи и о Тщин Пеакс бы се
дало тврдит, е одхалује пну под поврчем зднлив спо-
данхо маломста, сровнват стыл обојхо је јако тврдит,
е Счулбергово Тм х, кды падноу је јакмси педобразем
Клубу рв.

Але покраујме: кды је змнна Зна соумраку или Тщи-
лигхт Зоне, Род Серлинг је опатен познмкоу херец а
модертор; јене он то был телевизн продуцент а сц-
ниста, ктер си онен прослул фантастицко хороров се-
рил вымыслел а так јеј увдл; јинак никде невыступо-
вал.

Хрдина једн повдкы је списовател, ктер напсал по-
вдку о муи, ктер заврад своу ену, але пот зел з пед-
ставы, е хо јеј дуч стле пронслеује. Аутор о н себе-
критицкы констатује ит щас но Телл-тале Хеарт, теды
е се невыровн Зрднму срдци, самозејм од Поеа; але
Нмеек, јинак таков пзнивец высвttlливек ке кадикму зна-
ковму, и властнму јмну то опе небыла никтера свто-
борн.

А к властнму пекладу аспо пр вц з Кинговч вы-
свтлујцч педмлув:

В педмлув Кинг на конци осмдестч лет взпомн на
првн половину седмдестч а мези контрастнми рысы т
добы увд: Ненпадн ми заналы едивт власы а воусы
Спрвн овем наopak: Јет се ми на хлав необјевилы првн
ед власы а воусы – увдомме си, е то взпомн дваатын-
цетилет му на добу, кды му было двацет седм.

Знм списователе, кте прохлауј, е рецензе нетоу, а
покуд је тоу, так јим ты патн невад, а мыслм си, е
ешистуј два друхы аутор – а ј патм к тому друхму.
Спрвн а двма з тчто лид то доконец вм

На стран 11, пописује Тыпицк ведн рно у Кинг:
Седл јсем у сндан се свм сынем Ощеном... мыслм,
е јсме мли с Ощеном оба коцовину. З дај, ктер Кинг
увд јинде, вышлв, е Ощенови мохло бт нанејв патнцт
естнцт, цо је на повеноу; вме, е Кинг једну добу бвал
алкоголикем, але е бы се допустил и так внхо занедбн
повинн пе а јет о обојм млувил так брзы с таковоу са-
мозејмост? Оригинл вак к нцо јинхо: Мыслм, е Ощен
а ј јсме дохромады мли отевен так дв ои.

Далхо розбору се здрм; конецконц пеклад се толик нели од остатнч, ктер м Иван Нмеек јако нестор ескхо кинговскхо пекладателств за уплынулч дванцт лет на конт, снад јен тч познемк бвало мн. Мыслм, е је кода, е се у нс Кингови недоств леп пе; јакколи то нен высок литература, је масов продвн а тен а пеце јеном, је то доведн выправ.

Далм титулем о ктерм будеме млувит је книха Под аб прдел од Тибора Фисчера в пекладу Јиндича Манк. Книху выдадо накладателств Волвош Глобатор.

Ромн се одехрв в Маарску 40. а 50. лет, је вак псн англицкы, јелико ауторв отец по повстн в роце 1956 емигровал а сын је у англофонн.

Напед си тен повимне јен збытен необратн дословности:

Кды хрдина уваује о том, кдо з јехо баскетбаловхо тму је сполупрацовнкем тајн полиције, стој ту Птер был јако једин дрител страницк легитимаце пли зејм (стр. 8). Аналитицк англитина си з незбыт вынуцује такто описн цард-царриер; але в етин се пеце в данм контешту набз мнохем органитј ознаен странк. Подобн спојен не се достане до ела фронты (стр. 124), у нс ловк фронту выстој небо на нј пијде ада. Агитан трнцтиденк Парты Шоркер је пеклдн јако Длнк страны (стр. 74), аколи дословњ а ескм термнм бли бы был Страницк працовнк, и кды немоху вылоуит, е пеклад пмо з маартины бы дал нцо јинхо. Спојен бут тхен, теды таков розволнњ јене овем, је пеклдно дослова а несмыслн але техды (стр. 81). Подобн Беа охромилa Гюрихо јако особа, ктер моц непемлела о Ркосим (стр. 119) је отроцк а чыбн пеклад Беа струцк Гюри ас сомоне, теды пипадала му јако. . . – А наразил јсем и на зцела абсурдн неескоу вту: Увнит хрл се теми споленкы ве доуц складу карты, ктер был страницкм тајемнкem тохото секу Ганзовч звод. (стр. 78)

Јене пот се објев чыбы а несмыслы пмо зарејц. Так ве сцн, кды се језуита ве доуц скауты пед одчодем до емиграце лоу се свм доспвајцм свенцем. Тохо асу те Конфуциа; хрдина се зепт је то к нему? – англицкы ис ит аны гоод, теды сп је то добр? протое одпов зн ивот је пли кртк на добр книхы, ловк бы мл ст поузе выникајц, ктер се познај теба подле тохо, колик тисц лет у јсоу выдвны. Језуитова последн слово зн А обас си ти в библи. Ит'с хад some гоод ревиешс, ыоу кнощ. Теды: В, мла доцела пзнив рецензе. Овем в Манков пекладу: Је в н тотн пр добрч подобенств. (стр. 68)

В дал сцна је хрдина про встраху на ноц завен до целы сполу с рецидивистоу – ветернем, ктер злибн взпомн на нејпсњ а нејпрослулеј з маарскч кзниц: Члеба а кваркы были выникајц. У јеном квли тому члебу а кваркм то стло за то.

Тхе бреад анд дриппинг щере оуцтандинг. Ит щас шортх ит фор тхе бреад анд дриппинг алоне. Самотнхо рецидивисту пак пописује словы: хад тхе сорт оф хард, шелл-дефинед мусцлес тхат щоулд хаве социалист реалист паинтерс фигхтинг фор спаце – мл ты тврд, вразн се рсујц свалы јако у мал социалистицхо реализму бојујцч о мсто на слунци (стр. 76)

Тент хрдина доке одвст прци за ти, је подле тохо пслун одмовн од кусу а начз в том залбен: Кды пепотвал свј вплата сек (прце на ходину), обвыкле пидал информаци о суперлативн ровни капеснхо свхо сына, спрвн овем: кды си потал, колик буде мт на вплата псеце, цо длал кадоу ходину:ас хе цалцулатед хис паы пацкет (ан хоурлы евент).

О тднч нептелч нахнанч до товрны се прав: Кн, етн, дипломат, картографов, лечта, вични были јако лид неиковн. (стр. 80) Невм, је-ли мон бт неиковн јет и јако нцо јинхо, але алл ундештроус то а ман самозејм знамен до једнохо небо јако једен му неиковн.

В Ганзовч зводеч се навздоры стачановск кучаце неплнил тлет плн (стр. 81) деспите Стачановите боок-цоокинг, тхе Тхрее Ёеар План щас нот беинг фул-филлед – николи цоокбоок, теды навздоры стачанов-скму фаловн вказ.

Дал позоруходн мста уведу јен телеграфицкы:

лоокинг дощн тхе фингер хе щас поинтинг ат Гы-ури ас иф дощн тех баррел оф а гун – се двал на свј прст, ктерм указовал на Гюрихо, јако кдыбы се двал до хлавн пукы (стр. 83)

Хе хад ретурнед ат тхе енд оф ‘45, щитх а до-зен чумс щхо дисембаркед фром тхе присонер оф шар камп ин Денмарк щхере тхеы хад беен гуардинг тхем-селвес, царрыинг тщо тхоусанд цигареттес анд флуент ин фифтеен лангуагес – Вртил се концем птатыицтхо с туцтем кмо, кте были зе зајатецхо тбора в Днску, кде хлдали сами себе, мли два тисце цигарет а домлувили се патнцти јазыкы (стр. 72)

Сзсз щас инесцапаблы струцк ин чеерфулнесс бут щент уп а јубилатион ор тщо щхен хе сащ а ьюунг Фисчер – был зтлеснн добросрденост, покад ешплодо-вал наденм, теба и двакрт, кды видл... (стр. 82)

Беа щас аттрактиве, тхоугх бы но меанс тхе фаирест то бе Патакиед (тј. нејхез з јехо мноха досаваднч птелкы) – была питалив, але в днм ппад иделнм објектем ке зпа-такизовн (стр. 118)

рывек з прослову Ј. Вака мл. пи плеитости удловн ле-тонто Скипце. редакн крцено

Фригыес Каринтхы: Цизинец

На терасе седлы а розјмалы ти ены.

Ач ано, ано, спч, екла пан Ленке с похледем упенм до дли, затмцо нноу рукоу розтрит схла по поуздру с цигаретами – тен јист, урит поцит, е се лбме, е возбуже ме тоуху, без јахоколи сил, без мыслу, једнодуе прото, е јсме: ано, то ме бт опојн. Але јак је то взцн, јен кртк окамик!

Јеј птелкын се над тм захлоубалы. Пан Бске се задуман двала пед себе а в хлубокм замылен ускла з воавхо ликру, ктер се пед н зелена л в броуен скленце.

Цизинец, екла потом вхав. Птелкын к н звдав звездлы хлавы.

Ани јехо јмно незнм – а так му км цизинец. Стало се то снад пед двма роки, але ани то невм јист. Запомнла јсем у ту пходу, снад јсем си досуд на ни ани невзпомнла, але јак јси заала млувит, в том окамику јсем хо видла – а мла јсем хо пед оима целоу ту добу, цо јси ховоила – а двала јсем ти за правду: је то таков окамик, а тен је тен прав.

Јак был? заептала пан Ерзси взруен.

Высок а хубен. Костнат тв, не млад, ои хлубоко посажен а звлтн – позорн похлад, ктер ловка следовал, а пеце то был похлед темн, чмурн. Мла јсем тен ден остатн велми патноу нладу.

Вздычла а выпрзднила скленку.

Поседвала јсем сама дома. Немла јсем до ниехо чу, цтила јсем се стар а без илуз. Мј манел одцестовал, екала јсем, е се врт а в ноци, але нестскало се ми по нм. Был педе мноу пуст, нудн веер, немла јсем ани чу забхноут к вм. Склдала јсем лон прдло, потом јсем неинн леела на поховце, заала јсем листоват в книзе, але и ту јсем одходила. Втом нкдо зазвонил.

Пан Бске повздечла.

Покојск нцо кала в педсни, высвтловала, е пн нен дома, просила нвтивка, абы пиел зтра. Але тен ји неупослечл, певн кроки се блилы ке двум, заклепал. Зведла јсем се на поховце. Встоупил циз ловк. Был видителн пеквапен, е вид јеном м. Невдл ани цо ци, в розпацч поздравил. Зептала јсем се, јак му моху помоци, неодповдл. А потом, без вызвн, заал млувит хлубокм, взруенм хласем.

„Вы јсте јист манелка пана К., просм за проминут, ј хледм пана К. – једн се о оправду длеитоу злеитост.“

„Цо пак вм покојск неекла, е нен дома?“

„Је то вјимен длеит злеитост,“ опаковал цизинец а под на м так хледл. „Промите, пан, але пан К. о том в.“

Зрозпаитла јсем, укзала јсем на кесло у столу. Посате се, правила јсем, јен абыч нцо екла.

Подвал се на м, потом на кесло. Пак се посадил. Але неспоутл зе м похлед, рождн, једнознан, хледл јен на моји тв.

— — — — —
,Мј манел се врт дом а в ноци,‘ млувила јсем рычле, абыч закрыла св розпакы, ,але снад бысте ми мохл ласкав ци, о цо јде, абыч хо мохла информоват.‘

Встала јсем, уинила нејист похыб – повстал так. Неодповдл, хледл на м нехнут, се стаенм обом, неспоутл зе м зрак – нын у јсем си была јист, е хо незајм, цо км, слова на нхо неспособила: двал се на м ста, јако бы пропадл јејич коузлу. Отоила јсем се. А те се стала подивн вц. Цизинец доел а ке м, доцела блзко. Одтхла јсем се а знову уседла на поховку. А нын се цизинец посадил ведле м. Але почопте, небыла в том дн дотрност. Педклонил хлаву, хледл ми до тве а немлувил. Знову јсем встала, заала јсем дрмолит.

,Снад абысте покал, властн цо то км, вды се врт а в ноци...‘ Уседла јсем до кесла, цизинец встал а ел за мноу. А уседл тсн ведле м, на соуседн идли. А зрал, нын у непокрыт, дычтив, с поотевенми сты, звратн, в плнм запоменут себе сама хледл на м ста. екну вм, небыло в том дн нсил, хруб тоуха, чу подробит си – был так безмоцн, неиковн, тенхле недостаток зпсоб, тохле взпланут, тен једнодуч похыб, то оммен, јак м следовал, јако бы пед нм уходил блеск. Ано, то был тен окамик, о нм ховоила Ленке, цтила јсем, е и м се змоцује опојен, на окамик јсем цтила, цо ме знаменат про муе, е ј јсем ена, е јсем хезк, цтила јсем, фызицкы цтила магнетицк влны, јак проуд з мхо тла а очромуј јехо вли, е мус безмоцн кроуит около м, окоузлен а оаровн ве стле уч крузч, бл а бл, а у му дојдоу слы а падне в мдлобч хноучо јдра до мч ст. Был то бјен, триумфлн поцит, тсла јсем се, але была јсем клидн – удлала јсем јет пр покус: посадила јсем се на јединоу идли, потом зпт на поховку, питом јсем клидн а плынуле ховоила дл а нестарала се о нхо, у јсем неоеквала, е одпов, вдла јсем, е тохо нен счопен – але ел за мноу, вуде, близоуко, стле был ведле м, на том крткм влкн, јехо конец јсем дрела в рукоу. А двал се, двал се на м ста а екал, екал, екал, дв розен обровск зорникы, јако дв хав кометы, поноен в млзе, опил тоухоу.

Пан Бске се одмлела, схла по скленце. Об ены седлы те взпмен, следовалы ји ланм похледем.

А дл? зептала се взруен пан Ерзси.

Нхле вбхл довнит мј сын Гюри с дтми од соусед. Длали хрозн кравл, обртили быт вжру нохама. Цизинец нцо коктал, снад е выхлед мхо муе в ад.

Јет т ноци, потм, с буцм срдцем, але лхостејнм хласем јсем реферовала манелови, е хо хледал таков а таков пн. Манел конен познал подле мхо попису, о кохо јде.

,Аха, Скурек,‘ екл. ,ј у вм, то је та злеитост с де-
вем. Јсем рд, е м ненаел дома, то је стран ловк, је чудк
хлуч јако паез, але непизн то, јен м стле пилепен нос
ловку на стеч, абы порозумл, а к тому је неатнк јет
стран крткозрак. Напу му, е му додм два вагны дева.‘

пелоила Ана Окроухл

Лсзл Кирлы: Тајемн нон нвтва

В друх половин просинце, нколик дн пед вноцеми, по сетмн сјдлн з хор два јездци на конч. Пичзели в неасе, јако упрчлци, јако псанци; тек ледов д биовал вепохл-цујц блто. Покоуели се очрнит себе а зда кон ирокми ернми плти, але скуц втр змаил кад јејич покус.

Смовали пес поле к весници. Немли туен, јак јсоу далеко од веснице, невдли ани, јестли в дол вбец најдоу нјак ставен, сполхали на кон. Мло бы се ци: два кон смовали ке вси а несли два јездце – з ласкавости. Једен з јездц промлувил:

Једеме подл срзу.

Јак то в?

Следуј кон. Чвј се. Цт то?

Нецтм ниц. Ј се так чвји. Ач, та нава! Чце се ми спт. Лехноут си до ист постеле, в тепл мстности – то је то, по ем тоум. Выкоупат се в тепл вод.

Јен цо пиједеме до дол, выпросме си нкде ноцлех, екл првн јездец.

З велк длкы, од леса, пинел втр вл выт. Тахле здлкы был тен хлас дсив, с порывы втру чвлеми слбл а засе слил.

Првн јездец услыел выт окамит а пестое туил, е пичз здли, педклониц се а з хрукы седла сејмул секеру с длоухм топркем.

Друх јездец се озвал. Слыел јси то такы?

Цо?

Выт.

Неслыел. Ј јсем неслыел ниц. Нцо се ти здло.

Але секеру јси сундал, у нерачот.

Бој се?

Бојм.

Кон се по нколика кроцч стоупн нхле заставили.

Подвеј се дол! выкикл првн јездец. Дол, до дол!

Нколик сет крок од пат врчу бликала дробн свтлка веснице.

Таков была моје родн веснице, одповдл друх јездец. Такы там были домкы се зпрам а около зпра ростло вно. В недли рно ист уметли цесту пед враты. А в тухле добу, в зим, так там так коуилы комны.

Кон нали цесту, јејич крок был те јистј а хбитј. Мусело бт позд, свтла једно по друхм жаснала. По нколика кроцч заслечли доцела зблзка ткот пса. Кон се заставили.

Је тады дм, екл првн јездец. Сеседну с кон.

Секеру дрел напаеноу пед себоу, тпал тмоу. Доел к плоту. Пес на друх стран плоту злостн врел. По чвилце нкде бликло свтло, отевелы се дее а в захрад се ерн рсовал стн висохо раменатхо муге.

Кдо је там?

Поцестн. Просме о ноцлех.

Му се вртил до дому, в освтленм обдлнку две се заал облкат. З трму сал лампу, розсвтил ји, натхл си коиц а выдал се к брн. Зстал стт на друх стран плоту, проти поцестнму, звездл лампу до ве о а зкоумал тв пчозхо.

Одкуд пичзте?

З леса. Од леснхо.

В тухле добу?

Пчоз на то неекл ниц.

Му с лампоу си хо прохлел. Кды увидл секеру, безе слова се отоил, пеел к нзк клн, взал з поуздра секеру а пиел зпт. Отевел брну, пса завоал к соб.

Вылезте зпткы на кон, екл. Потом се поставил пед кон а выкроил.

Веснице была тич. Хвздрн втру устало, ве свтле лампы полетовалы снхов vloкы. Му је доведл к велкму дому с окенищеми, заклепал на окно. Увнит се розсвтило. В оконнм рму се објевила едив тв с брлеми.

Кдо је?

То јсем ј, пане уители. Јсоу ту два поцестн. Хледај ноцлех.

Уител се подезрав двал на кон. То нен добр, кды два лид пијдоу однкуд в туто добу.

Просме јен о ноцлех, ниц вц, правил му в плти.

Ј јен км, е нен добр, кды два цестујц в туто добу прос о ноцлех.

Му в плти пистоупил млкы ке конм. Сеседни, екл, јехо споленк сеседл а пиел к окну. Мм споленкем је ена, екл те му в плти. Му в бераници звездл пеквапен лампу к енин тви.

Хнед се облкну, покејте, екл уител. Вемте је довнит, Јноси. завете кон до стје. Выхебелцујте је, дејте јим сено. Обкл се а отевел дее. Појте дл. плн јсте промокли. Усуते се. Роздмчал охе. Свлете се. Пјду а обстарм кон.

Му был высок, раменат, вступовал до две се склонноу хлавоу. Тв мл заростлоу, костнатоу а унавеноу, але в оч јако бы му хоелы охнкы. ена была дробн кехк ствоен, досаховала муи сотва к раменм, јеј пл – ерн пнск пл – закрвал а по котнкы аты, ктер былы стејн јако аты муовы, ерн кабтец на зпсоб доломану, здобен рами, у крку се едивоу коиинкоу, ерн пилхав нохавице а холнкы.

Свлкли плт а повсили је ведле качловч камен, абы усчлы. ена питискла тв к теплм качлм.

Веел уител. Был мал, слабч д, се снхоблми власы, неустле крткозраце помрквал мрнм модрма оима. Мнул си руце. . .

Кон јсоу в подку. Крсн кон, але велми хубен. Једному чыб једна подкова. Сундали јсме јим седла. Једному чыб једна подкова, сундали јсме јим седла, опаковал.

Му пиквл, але неекл ниц.

Урит јсте пили здалека, мусте бт унавен. Цестујете длоухо? Было то трочу подивн, е јсте пијели в таковоу

добу а од леса. В тухле добу ту млокдо пројде. Было то троку дивн, так прото...

Поцестн, јако бы ани неслыели то осправедловн, стли проти соб, му хладил енины власы, ело, полбил ји на тв, потом ј розепјал кабт а помхал јеј свлци.

Быдлте см в томто дом, взцн пане?

Ано. У је то длоухо, цо быдлм см. Велми длоухо. Уител повздечл. Так јсем мл ену, але једн ноци ми утекла. Тко се о том млув.

Нечтл јсем вм зпсобит болест, екл му. Промите ми моу неетрност.

Ох, то ниц, то ниц, просм. Је то у двно. Але јиноу ену у нечци. Мл јсем рд јен ту јединоу, но, цо мм длт. Мм ји рд јет и те. Та лска у достала јиноу чу, але је тому так.

Му те хладил енина зда, захвал је а ена ани на окамик неспоутла смутн похлед з тве свхо споленка. Јет стле се тсла зимоу а навоу.

Неберте то јако дотрност, екл уител, але видм, е пан моц промрзла. Мохл быч ј дт нјак аты, абы се мохла певлци.

Стар пеел до друх мстности. Вртил се се старомднми теплми аты, ктер вак кдыси урит патылы млад ен.

Облкнте си то, просм.

ена взала аты до руку, слаб се усмла а рождла се.

Просм, екл уител, тады се мете клидн певлци.

Проел двома а затмцо роздлвал охе, слыел, јак се ена певлк. Поздји услыел крокы а кды се подвал ке двум, стла там ена а правила: Дкуји пкн.

Уител клеел на једном колени пед камны, с тв розпленоу. Зведл се. Заздло се му, е вид своу бвалоу ену. Мимодк схл по брлч.

ена се вртила ке камнм. Уител так пеел до друх мстности. Пане, зептал се, одкуд пичзте?

Му се отоил, једноу па објал ену колем рамен. Јехо похлед был клидн. Јсме поцестн а просили јсме јен о ноцлех.

Промите. Нечци се до ниехо плст. Донесу вно. Појте се мноу, пинесеме так воду зе студн. Урит се чцете умт.

Были, пинесли велк елезк воды, поставили јеј на охе, стар донесл и нецкы, ве ктерч было моно се выкупат.

Буте ту јако дома. Дал на стл унку, вејце а члеба.

И по јдле были хост замлкл. Выпадали јако смутн лид, кте вечно учоввај в соб, непадно мези ними ани слово, јако бы се вечно хромадило увнит, в нич. Јејич тве были таков, е ловк мл стле поцит, е у је нкде видл, ту костнатоу заростлоу мускоу тв и зкоу тв ены, зармованоу сплвајцми власы. Јејич похыбы были клидн а неособн, немлувили а песто си доконале розумли, јако ти, кдо велице длоухо иј сполен једен ивот. О цли а дводу јејич цесты небыло моно зјистит ниц, непомохло ани вно. Јејич хисторка ту а там покулхвала.

Леснк был бруоун, самот а подезрав ловк а невзал бы јен так нкохо до дому. А кохо бы пијал, тохо бы непустил тсн пед сетмнм в лијку. Уител обас врхл похлед на ену, јеј тв выпадала нын одпоинутј, јеј похлед свдил о несмрн мрности а питалив отевености.

Вода на охни се ји охла.

Выкоупејте се, екл стар. Клидн се выкоупејте, ј пјду ведле. Одестелу.

Одестлал постел, дал мези пеины теплоу цихлу, ке камнм си питхл идли а пемтав, длоузе хледл до охн. Зачвл се. Отевелы се двее роздлујц мстности. Увидл тв муе.

Појте сем такы, екл поцестн. Појте сем, несмутнтте там так см.

Уител чтл ци, е је му лто је руит, але друх у пес-тоупил прх а звал хо дл. Појте, просм. Јсте к нм так ходн, взцн пане.

Уител встал. На праху се заразил, чтл се отоит зпт, але нцо хо оаровало до нехыбности. В нецкч стла ена, нах ве выступујц пе, с паеми високо здвиенми си чрнила власы, абы се неумелы. Ои мла завен. Тло мла велми крсн. Му стл ведле нецек с руквы у коиле выхрнутми а умвал јеј тло так опатрн, јако бы се доткал малхо дтте. ена розумла кадму похыбу јехо рукоу. Нкды се отоила к муи, потом се натоила бокем, потом зды. Јако бы то цел было јакмси поханскм обадем, лампа завен над јејич хлавами је залвала слабм, стны простоупенм свитем, ве ктерм се кад енин похыб ствал јет нескутењм.

Му потом досуча отел ену, взал ји до нру а с см-вем ји донесл до постеле. ена објала муову ји дцкм похыбем, выпадала так јет мен. Јеј власы заметалы подлаху. Уител зараен следовал тен вјев.

Му екл с смвем: Но, те, јестли је то мон, вс попросм, взцн пане, абысте м ту нечал самотнхо. Ј быч се так трочу умыл.

ена в постели леела нехыбн.

У спте? зептал се уител.

Не, неспм, екла ена, ани отевела ои. Неспм, але днес веер јсем си пла, абыч се мохла выкоупат в тепл вод а потом си мохла лехноут до постеле.

Чпу, екл уител. Пистоупил к окну а одкрыл отлуен хармониум. Отевел је. Мте рда музику?

ена квла, е ано.

Уител стискл једну дв клапкы, јен так, намткоу, а потом заал хрт староу, в памти у скоро засутоу псе.

Моц пкн, моц пкн, екла тие ена. Ани јсем немыслела, е днес веер услым таков стар псн. Јсоу моц хезк. Дкуји вм за н, пане. Але ои неотевела.

Пиел и јеј друх, сконил у с умвнм. Моц пкн музицрујете, взцн пане.

Мм радост, е се вм то лбило, екл стар. Доброу ноц. А се вм зд нцо пкнхо в цизм дом. . .

Ве двеч се јет отоил. Мусм се к нему пизнат. Кды јсем ел про вно, вызповдал јсем крме. У нхо попјеј по

ноч хорт мысливци. Теда покуд прв нкохо нехледај
небо непронследуј. Зкртка. . . вызповдал јсем крме, цо
слыел: јестли тоуто добоу нкохо хледај.

Му се в постели звдав посадил: А? зептал се.

Ниц. Хорт мысливци никохо нехледај.

Так видте, взцн пане.

Одпусте, екл уител. Јакси јсем се мусел пизнат.
Доброу ноц.

Ниц се нестало. Доброу ноц и вм, взцн пане.

Стар улехл. Длоухо се певрацел. Немохл усноут.
Пес стну сем было слыет кад слово, кад похыб. ена
чвли плакала.

У то невыдрм, стовала си. Јсем так унавен. У то
нему выдрет. Кому јсем ублила, екни, кому ј ублила?!

Му ји уклидовал: Непла. Нем то смысл. Једноу
буде конец. Вм то јист, цтм јен, јак се бл тен окамик,
кды тому вему буде конец. Јен се до т добы невздвеј.
јен до т добы выдр. Вак једноу дојдеме, а потом падне
свтло и на нае тве, м драх, јеном непла. Јеном, просм,
непла!

енин пл се тиил. Потом стноу прониклы звуку об-
јет. Стар се поноил до ткхо, непокојнхо спнку. За свтн
се пробудил. Встал, пистоупил к окну а выхлдл вен.
Ноц пикрыла весници снхем до славности нехыбности.

Занедлоухо встали и хост. Были з мстности, вziali
си к сндани по скленици вна а соусту члеба, набзеноу
унку си вziali с себоу. Му се отоил ке старму: Цо јсме
длуни, взцн пане? Мусме бохуел выразит. Пед свтнм
ццеме выјет з веснице.

Недлуте вбец ниц, екл уител. Нјак јсем си вс зами-
ловал. Пнбх в, јак то је. Але набдну вм обчод.

Обчод? А јак?

В ноци снило. С јездецкми коми в таковм поас ни-
кам недоједете. Дм вм за н два хорск кон. Своје. Нејсоу
похледн, але д се с ними јт камколи. Ј выкрмм ты јез-
децк а потом је продм. Нуе? Помохло бы вм то?

Подвејме се на ты вае кон.

Вични ти вели дозаду до стје. Ве свтле лампы ту
стли тџи кон. Два хубен јездет а напроти ним дв мал
хуат, але силн хорск кобылы.

Му пистоупил ке клиснм а поплцал је по јч, схл јим
под бича. Зкоумал јим зубы, сехнул се а прохлдл јим
нохы. В подку, екл пак.

Об клисны оседлали а напојили.

Тма се заала вытрцет, в ноци се облоха выјаснила,
снх свтил, у было видт дост далеко. ена се зачвла,
питхла си ирок пл. Је ми зима, екла.

Уител веел до дому а вртил се с ирокм овм коичем.
Взмте си то на себе. Је пкн тепл.

ена розпаит похлдла на свхо споленка. Тен склонил
хлаву. Толик пенз немме.

Нечци дн пензе. Јен си то облкнте, екл уител.
Были пиправени.

Непоједеме по цест, екл му. Выразме туды подл захрад а пеједеме пес врч. То је нејкрат цеста. Вztхл руку: Мнохо тст, взцн пане. Дкујеме за вечно.

И ена му подала руку, јеј смутн похлед зпод ерн капуце јет једноу склоузл пес двр, дм а на окамик споинул и на тви стархо.

Меме јет.

Пројдли захрадоу, копыта кон се хлубоко боила до ерствхо снху. Цестујц се неотоили, незамвали, и з јејич дрен было патрн, е нехово ани сполу. Вздатовали се, два ерн птци на блм поли.

Стар залоил конм сено а вртил се до дому. Постабил се к охнити. Розедивало се. Змоцнил се хо јакси неклид. Јако бы нкдо млувил ве ведлеј мстности. Заел се там подват. Никдо. Јемн бл плтно неустлан постеле: јако зимн члад. Незакрыт хармониум звало. В мстности была зима, јако бы в камнеч у по лта неппллолал охе. Пеел до ведлеј мстности. На столе в неладу понечан ндоб од веее. Упростед мстности длоух нецкы. Зведл дбн. Был прздн. Јет једноу нахлдл до ведлеј мстности: стејн обрзек. На опрадле идле аты јехо змизел манелкы. Цо то было? Кдо были ти лид?

Розеднило се. Пеел двр, заклепал на окно соуседова дому.

Сндоре, појте сем, Сндоре. Пинесте седло, буте так ходн. Појте цо нејрычлеји.

Цо се дје?

Ниц, ниц, јен појте.

Не соусед пиел, обклл си кабт вылоен ткоу беранк а бераници з лескл ке.

Цо се стало? Добр јитро, встоупил Сндор.

Уител се тајуплн усмвал, указовал на стл. Видте? Пак отевел двее спојујц об мстности. Тото так?

Видм.

В подку. Пинесте седло. Вымнил јсем два кон. То будете коукат, Сндоре! Достал јсем в ноци за дв клисны два јездецк кон. Небудете тому вит.

Вели до стје. Но, цо тому кте?

Сндор розпаит замркал. Од лабу је позоровалы дв мал хоуевнат кобылкы.

Але пеце... Але то јсоу, просм, ти сам кон. Вае Веселка а Страко.

Уител неекл ниц, хледл заднм окнем до захрады.

Хотово? отоил се.

Хотово.

Вывете ји. Не, не на двр. Сем до захрады. Добе. Дкуји. Помозте ми пеце трочу, абыч наседл.

Кам чцете јет, пане уители, цо се стало?

Туды поједу, екл уител седц в седле. Видте ты стопы, Сндоре?

Јак быч невидл. Стопы двоу кон се тхлы пмо на конец захрады, там се стелы трочу долева милы к хорм.

Але кдо туды јел?

Они. Они туды јели. Ти, с ними јсем вымнил кон.

— — — — —

Јак кон, пане уители, јак кон?

Но, запла бх, дкуји за седло, соуседе.

Мал хорск клисна выразила к хорм. Му јмнем Сндор чвли стл се свратлм обом. Моураје хледл за уитем. ел зпткы до стје а поставил се за кон, ктер ту зстал.

Стракои, ословил хо тие.

К отоил хлаву.

Му выбхл зе стје а пробхл дворем. Веел до дому. Пистоупил ке столу. Цо јсем мл видт? пемтал. А на цо се то птал, јестли то видм?

На столе был плечов тал, видлика а н. Ведле стл похр зе силнхо скла а прздн оплетен дбн. Отевел двее до покоје. До носу хо удеил влхк пач. Пач десетилет нехыбности.

пелоила Ана Окроухл

Георги Господинов: Пивокры а помники

Знали се сотва пр ходин. Он – нцо пес тицет, она – нцо под. Он потебовал послат балк свму знмму за оценом. Она то мла јен зпростедковат. Злеитост на пт минут, у дв з целкем т ходин, цо ј збвалы до одлету, се вак небыли счопни розлоуит. Те – песн едест минут пед стартем – седли в роху каврны летитн халы, пили у тет кву а млели. Вьерпали вечна тмата, ктер помхај мези двма незнмми лидми удрет конверзаци. А млен помалу занало бт неснесителн. Столеек мези ними се зтрцел под прзднми умлохмотнми похркы, зкроуценми неконенм отенм јејич прст до нејрозтодивъч твар. Пластиков ликы на кву былы двно розлман на нејмен мон коускы, прздн пытлкы од цукру петвоен в миниатурн лодикы.

Нападно хо, е бы з тохо столку был добр реадымаде објект, небо екнме инсталаце, ктероу бы назвал Апологие тсн (умлохмотн лкы на кву, ликы, прздн скы од цукру, бл столеек). Пак се му то але здло хлоуп а радји млел.

– То, цо се пејде мленм, змн се ве зломен ликы а змакан похркы – екла з ниохо ниц. Нападно хо, е у никды непотк друхоу таковоу ену, ктер бы етла јехо мыленкы, а се ктероу бы чтл до конце ивота зстат в тто каврн. Лекл се, е поуил, и кды јен в дучу, фрзе – до конце ивота.

– Појме си промлувит – екла, а педтм по дв ходины незмлки.

Ходина, цо јим збвала, была болестн мло на то, абы се проплтвала чозенм колем хорк кае а склднм лодиек. А протое он незаал, прост екла:

– Мусме пијмоут јако факт, е се нкды лид једнодуе мјеј.

– Је ирони осуду, кды јим то дојде, зровна кды се поткај – додал.

— Урит јсме се мохли видт и педтм. Вды јсме или так длоухо в једном мст. Нен мон, абычом колем себе на нјак киоватце непроли.

— Чтл быч си т вимноут! — екл.

— Милује ји? — зептала се.

— Милује хо? — зептал се.

Рычле се шодли, е на том незле а е за то никдо неме.

Поздји се немохл розвзпоменоут, кохо првнхо на-
падла спсн (јак се техды домнвал) мыленка сеставит
си сполен взпомнкы, слоит цел ивот пед тм, не се по-
знали, а потом. Несмл покус помстт се ситуаци, ктер
је такто немилосрдн на чвли сведла дохромады, абы
је взпт роздлила. Мли к диспозици падест минут.

— Взпомн? — заал — кды јсме чодили до колы, быд-
лели јсме ве стејн улици. Двал јсем ти тајн једноу тдн
до счрнкы станиолов прстнек од бонбн.

— Аха, так то јси был ты! Татнек је вдщкы наел
првн а подезвал маминку, е ј је посл нјак блзнив цти-
тел. Таке были про м.

— Ано, про тебе.

— А взпомн си — покраовала — кды јсме были в по-
следнм ронку на универзит, јак јсме сами два јели до
тохо клтера? Попрв јсме нкам јели сами. В хотелу
немли волно, а так нс дали спт до једн целы. Было
хрозн зима а постел — тврд. Трочу јсем се бла. . . Покад
јсем се пак покиовала, тајн — абыс невдл. Пткрт јсем
се за ту ноц покиовала.

— есткрт — упеснил. — И ј јсем мл страч. А паматује,
кды јси пак ке мн пила быдлет? Тв матка выхроовала,
е се т зекне, протое нечтла мт неманелск внуку.

— Паматују — одповдла. — Стејн јсем немохла мт
дти.

Одмлела се. Взал ји за руку — попрв, од чвле, цо
се познали. Нн, сполуастн.

— То ниц — екл. — А взпомн, јак јсем си зломил ноху?
Было ми у осматыицет, хрозн јсем вывдл, але тен мсц
јсме мли дома рј. Ты сис такы взала доволеноу, до-
конце јси јим екла, е кды ти ји недај, злом си руку.
А цел мсц јсме невытхли паты.

— А кды ми рок на то нали тен ндор. . . Нкде јси
пеетл, е раковина се д лит смчем, а два тдны јси ми
под выклдал втипы, абыч се смла. Доднека невм, кде
јси је брал. Был јси так утрпен а ходн. плн јси техды
зеедивл. А кад ден јси ми носил пивокуы а помннкы.

— Чвла боху, е то добе допадло. Цо быч си без тебе
поал.

В т чвли вызвали вечны цестујц до Нещ Ёорку,
абы се пиправили к одбавен. Млели не дле не ми-
нуту. Пак се звезда а екла, е мус јт. Взал ј куфр а
выкроили. Пед пасовоу контролоу се к нму отоила а
длоузе—длоузе хо полбила. Јако напослед, помыслел
си, а никды небыло попрв.

О пл ходини поздји се обртил а одчзел. Цтил, е
стран зестрл, сотва зведал нохы. Кды прочзел двома

се зрцадловми склы, счвлн завел ои, абы невидл св нхле зеедивл власы а свен, у стаецк рамена. С кадм крокем му было вц јасн, е се неме вртит дом ке св недостин млад ен. А никды бы ј недокзал высвтлил, цо длал тч падест лет, затмцо был пры.

пелоила Ивана Србков

Георгес Лангелаан: Ззрак

Тенхле пбх внуји Бернадетт, ктер јеј у зн

Нкде далеко вепеду протрхло тму запскн локомотивы; окамик нато се озвало буен кол до срие вхыбек, је уконило еластицк а пјемн ритмицк тепн колејниц.

Пан Јадант был походлн завртан ве свм рку, елем се опрал о скло а марн се снаил проразит похледем скрз ерн самент тмы лепц се на влак зе веч стран. Дал запскн, пак затка, в н одстедив сла пимкла пану Јадантови нос ке склу, таке се му пед оима нхле михло јасн освтлен ндрако. Му дрц свтилну, киклав звонец, јехо звук рычле змизел взаду, а засе тма тмоуц, пак дал вхыбка, ктер неурвале, але нарз зацла лткы а стехны подимујцц цестујцц. . . а потом тичо – а стоупн Ано, недало се о том почыбоват, вагон стоупал, стоупал! . . .

А је то тады! екл пан Јадант нахлас, звездл нохы а под браду а опел си о н ело, прв вас. . . прв вас, не вылетл купеду јако длов коуле.

Двенка в протјм роху, ктер си неопустила одфркнут, кды си взал бакоры а боты дал до совкы, вбец ниц невытуила а незмохла се на себемен рефлеш. Пан Јадант цтил, јак се јехо колена бо до јејхо мккхо тла а јехо плеат лебка ј болестн нар пмо до тве, јеј кости заалы праскат се стејнм сучм звукем јако суенкы, ктер пед чвл доједл.

Пан Јадант се под дрел стоен до клубка, зубы тискл к соб а пи кадм деру выдечовал а чраптл јако стар бошер. А были јич стовкы, тисце, тч ран а дер, лы је-ден по друхм, до неконена. Пан Јадант мыслел прв на тухле чвли у целч естадвацет лет, по целоу ту добу, кды длал обчоднхо цестујчо а трвил доброу половину асу ве влацч. У цел роки пан Јадант никды нецестовал ве вагонеч заазенч вепеду небо взаду: ты јсоу в ппад катастрофы нејнебезпењ; у цел роки на вечно мыслел, вечно закалкуловал, вечно педвдал. Прв прото хнед по првнм поплачу јако доконале выцвиен војк здвихл нохы дв, не се седадла сраз к соб, а потом се сбалил до кулики, протое тахле полоха дв нејвт анци се з тохо достат. Јестли пан Јадант але нцо непедвдал, так теды добу, ктероу то буде трват; никды бы јеј не-нападно, е то алоствн цлоумн се ме влцт так длоухо! А такы бы никды невил, е то ме надлат так мло хлуку. Лист, озвало се праскн, туп нразы, трхн, хлук ттцц се океннч скел, праскн девнхо облоен, але рождн се то вбец неподобало пекелнму хлуку, ктер бы выколејен провзел теба ве филму.

Пак дал праскн, по нм дрсн а нсилн скпн трхајцхо се кову, сноп јискер. . . а пан Јадант уцтил, јак се му под левм локтем, ктер наједноу нцо надздвихло, скрз

аты продрал плц хад а дрт му боки. Последн срие дер, помал клесн, а наконец нехыбност в подивнм тичу.

Доцела блзко, зе соуседнхо куп, заслечл пан Јадант слаб сыен, јакو кды се влак в ноци заставује впростед венковск крајины. Потом было слыет, јак по трку на нспу спчај нјак крокы, заало плакат дт а скоро соуасн с нм выкикла ена, был то хрозн, нелидск вкик, вкик, јак ме выдат снад прв јен ена, ктер зровна зјистила, е у нем нохы.

Пан Јадант цтил толик тлак а макн зе веч стран, е си ани трочу недоведл удлат педставу, в јак позици се в троскч начз. У небыл стоен до клубка; правоу паи мл зкроуценоу под себоу, але длан мохл похыбовал ве волнм простору, цо се му здло бт добрм знаменм. Лев локет мл здвиен до ве хлавы а прсты лев руки се мохл доткнуут нјак нохы без боты, ктер выпадала, јакo кдыбы ве хоупала в прздну. Нцо велми тврдхо му кроутило крк а тискло хлаву на прав рамено.

Без втч пот се пану Јадантови подаило здвихноут левоу руку к хлав а дотыкем зјистит, е та вц над нм је велк куфр. Мл поцит, е бы се му мохло подаит јеј одстрит направо а пак бы си уволнил хлаву. Пома-лику, сантиметр по сантиметру, пемхал пан Јадант од-пор рзнч околнч тросек а пострил куфр, јене сотва си уволнил хлаву, допадла на нј нјак мкк, тепл а влхк хмота. Мј Бое! зачроптл а снаил се выманит з тхле нов пасти. Мј Бое! зопаковал, кды се му прсты забо-или до мкк хмоты роздрцен лебкы.

Скоро одевуд колем себе те слыел, јак се лид хбај а змтај, надвај небо бдуј. ена, ктер выкикла првн, у змлкла, але те засе нкде дл взлыкал нјак му.

Моје нохы!... Нецтм нохы! закоктал наједноу уди-вен пан Јадант.

Але ано, были тады, пкн натаен, доконце скоро ровн. Јемн, опатрн је скрил, потом заал хледат опрн бод, с јехо помоц бы се снад мохл трочу взтыит, осво-бодит се.

Јен наел мсто, кам бы мохл полоит ноху, озвал се але вкик.

Ту ноху! Дејте ту ноху пры! выкикла ена нкде под нм.

Нему си помоцт, пробоха! одповдл пан Јадант а опел се обма нохама а в силоу о ену, ктер хнед заала скует. Јене мсто абы се взтыил, јак доуфал, подаило се му јен затлаит ену лец под нм хлоубји.

А пеце, доцела блзко, на трку, слыел крокы а хласы, а так завоал о помоц, ани бы си увдомовал, е вуде колем нј прос јин хласы о тот.

Тепрве по велми длoux доб услыел, јак песн над нм кдоси песоув нјак педмты. Мусел дмат небо аспо завт ой, протое те темнота устоупила мдлму свтлу, ктер видл под па а ктер пичзело бхводкуд.

Помоц! закиел пан Јадант а непознвал властн хлас.

Туды, тамхле је нкдо ив, екл хлас доцела блзко. Тадыхле, екл быч. Подејте ми хевер.

Слыел над себоу похыбы нколика особ.

Нјак холка... але је мртв.

Под н, хнед под н... нкдо там је. Видм руку. Опатрн!

Наједноу пана Јаданта плн пробудилы ослепујц денн свтло а проуд ерствхо вздучу.

Выдрте, у јсме у вс, екл му, ктер се над нм склнл, затмцо јин вытаховал вен једен по друхм куфры, потом розпраноу седаку закрвајц муге, јехо зут нохы се педтм доткл, а ктер висел се зломенм вазем а хлавоу увзнноу в сце поликы на завазадла, ктер се тыила јако ибенице.

Дал му, ктер мл на коили скврны од крве, се вккл к пану Јадантови а пејел му рукама по тле одшора дол.

Је там нм запен... мте болести?

Не... ани невм. Дејте му ињекци, екл му нкому, кдо се склнл за нм, потом чытил пана Јаданта за паи а впчл му до н јехлу. Те у то небуде длоухо трват.

Небуде трват! То ми заплатј! врел пан Јадант, ктер мл наједноу помстычтивоу нладу.

Муи се колем нј хемили јет длоухо, але он јен екал се завенма оима, протое покад, кды се покоуел дват, се му обрацел алудек а было му хрозн на зврацен. Песто коуткем ока спатил, јак блзко нј вытрыскл проуд јискер з летлампы.

Опатрн! застнал пан Јадант, кды му до подпа конен вклоузлы дв певн руце.

Не, нетахејте. Подвејте се, колејнице му прола скрз аты а под па. Подејте ми нкы, ј то розстхм!!

Пан Јадант конен уцтил, е хо вытхли на свтло; потом хо десткы рукоу снеслы дол а на ностка з воскованхо плтна, кде му му в блм плти дал дал ињекци а нато хо забалил до велик едив деку.

тыи муи ностка опатрн звездли а выдали се допеду, мези двма адами хлав, ктер се к нму склнлы. Нктер тве се клебили. Не, то нен он, екла ена, ктер позоровала, јак хо несоу колем н, а потом, јако бы си наједноу уведомила, цо се слу, додала: Чудк!

Мусм аси выпадаат пкн здрчан! екл си пан Јадант, ктер невдл, е цел залит крв двкы, проти н хо нраз вымртил.

Конен се ностка достала до саниткы, ведле јинч, з јејич ткхо нкладу одкапвала крев. Прсклы двее, зачрчлал мотор, а затмцо ена ведле нј пи кадм надскоен аута киела, пан Јадант мумлал: То ми заплатј!... То је пијде драхо!

Немла бысте плакат, пан, хлавн пед манелем не, екла сестра.

Јак му је, чудкови? зептала се пан Јадантов, по-смрkwала а попотаховала марн за кабтек костму, о ктерм туила, е по длоух нон цест буде цел змучлан.

Кды јеј влак доразил, сотва свтало. Сотва выла с куфкем в руце з тепла в куп до зимы, розцвакалы се ј зубы; ла зкми а затм прзднми уликами тохо провиннхо мстека а заставила јен једноу, в каврн, пептат се на цесту к немоцници. Пед завенм вчодем тич немоцнин

будовы завхала; потом, јен цо си на чвилку одлоила куфк, абы си мохла застрит под клобоук длоух едив прамены влас ке крку, затхла за длоух мдн драдло звонку.

Др се моц добе а је моц статен. Сестра Цецлие вс к нму доведе, пан. Але несмте там зстат длоухо, протое нејсоу нвтвн ходины.

Ано, чпу, сестро. А цо лка, мохла быч с нм днеска млувит?

Ано, јист. Врате се сем а ј задм, абы се с вми сеел, хнед јак пијде, пед визитоу в девт.

Пан Јадантов увидла манела у з длкы, в хлоуби слу, кде дв сестры рознелы лкы с квоу, ктер бралы з возку помалу се иноуцхо мези постелеми.

Лудвку, ты мј чудку, екла, јен цо дола а к нму, а вывалила ои, кды мези јехо бацулатми прсты, вычован пекенми на блм повлеен, спатила ренец.

Је то вле Бо, моје мил, екл пан Јадант, кды се к нму јехо ена склонила, абы хо мохла обејмоут.

А протое пи том плн закрыла вхлед сесте Цецлии, спикленецкы а театрлн на ни мркл.

М. . . м велк болести?! зептала се пан Јадантов зма-тен.

Не. . . то јест, у не. У нецтм ниц, абсолютн ниц. . . в нохч. Је то јако кдыбыч је немл.

Ач Бое! . . . А јак се то стало?

Ани невм. Мл јсем на здеч охромноу вху а цел хо-дины. . . теды, докуд јсем мохл, јсем се выпнал над јед-ноу убохоу еноу, ктер киела, јак ји дртила вха тросек. Мон прв пи том моје пте. . . аспо педпоклдм. . .

Је велми статен а асто се модл. Је то сват ловк, екла сестра Цецлие о нцо поздји, кды ведла пан Ја-дантовоу зпткы.

Ано. . . мыслте? зептала се пан Јадантов се знепо-којенм похледем а кала си, јестли то очрнут нохоу не-почз сп з поднхо деру до хлавы.

Тепрве назт, пи св последн нвтв пед ођездем, нала пан Јадантов одваху се зептат:

Але цо с нми буде, мј убох Лудвку, јестли зстане тахле очрнут?

Бх се о нс постар, екл јеј манел, протое сестра Цец-лие прв ла колем уликоу, а потом потичу покраовал: Так за прв, мме појитн, а пак, елезнице се буде мусет пратит пес капсу. . . таков очрнут нохы, то је драх пс, додал јет тиеји а мркл на своу ену. А протое сестра Цецлие се склонила над соуседн постел, законил то нахлас: А с помоц добротивхо Боха се наум јинму емеслу. Доку нцо длат с десети здравми прсты, увид!

Мысл? екла пан Јадантов а вспомнла си на једин образ, ктер се кды покусил см повсит, а на то, јак му на нј упadlo кладиво а јак розбил скло.

Дрха се оправду инила. Нејен е был пан Јадант од-везен дом в лушусн санитарце, але тден пед тм пили нјац пнов змит длку чодбы а вку счод до кучын; по нич се објевили длнци а длоух рампа выстдала и два счдкы

ведоуц до захрады. А конен в педвеер славнхо дне додали с велкоу помпоу збрусу нов ндхерн возк, ерн лакован, се златм взоркем а се седткем а опрадлем зе лутке. Соуседи мохли пијт обдивоват и доплкы к нму: наклонноу деску на тен, велкоу отоноу деску к јдлу небо к прци, прост вечно, ехо је теба к паралытикову походл.

Але охромен соусед достоупило врчолу, кды пед двома конен заставила санитарка а пан Јадантов выла, абы манела пивтала. Мсто немоцнхо, бледхо а здрценхо муге, ктерхо бы вынесли јемн саници вен, јак екали, выхопкал кепце пан Јадант, ерств а усмвав, с ивм похледем, на пру чромованч берл, а пијал помоц, јен кды мусел выстоупит на счодит пед вчодем. Там овем мусел педат берле саникм а нечат се донст до дому.

Пан Јадант конен седл ве свм колековм кесле, трнил ве свм новм покоји, в салонку в пзем, кам му пан Јадантов дала пенст постел, кды педтм збавила мстност рзнч столк, ты позлаценч идл а велк зелен ростлины, ктер ивоила в квтини у окна. Небт кулатхо столу укритхо под пехозем з меруков орановхо, злат лемованхо савету, ктер несл обровскоу слепенину з мул с нписем *Сувенр з Цабоургу*, выпадал бы покој доцела тулн.

А тепрве там, кды санитарка ођела, были соусед уведени, јак се троусили по једном небо по малч скупинкч, абы мохли убохму пану Јадантови поцт рукоу. Вични были хав послечноут си пмо од нј деталн попис катастрофы, ноци хрзы, јеј вечны подробности остатн у знали з новин, ктер си пелив усчовали (нестане се вм кад ден, абысте се особн знали с једноу з обт); се веми млувил о Боху, о милосрденств а неконен доброт бо. Нкте нвтивци з тохо были оивидн в розпацч, невдли цо цт а јен по пану Јадантови потајму покуковали; јин соухласн vzdычали небо пикывовали.

Моц хо то познаменало, вн моц, екл обчоднк с внем св ен, кды се вртил за пулт — а поукал си прстем на ело.

Тен члап је једноу нохоу в хроб, екл езнк, опел се о стл, а кды му каврнк насервровал бл вно, упеснил то: Абы једен млувил тахле, прост мус бејт једноу нохоу в хроб — небо бејт фар.

А те стхни ролеты а зави ме в захрад; нцо ти мусм укзат, екл пан Јадант св ен, јакмиле одеел последн нвтивнк.

Але Лудвку, ты мј убоку, тен обд небуде к јдлу. Чтла јсем ти начыстат кутко...

То невад, неч хо бт а удлеј, цо ти км, недал се пан Јадант.

Цо хо то бере? кала си пан Јадантов, але покрила рамены а ла завт ме.

Кды пак стхла ролеты а затхла двојит звс зе зеленхо савету, отоила се а увидла свхо манела стт взпменхо јако правтко ведле колековхо кесла, незмохла се на ниц вц не на: Но тохле!

Пан Јадант си дал руце в бок, затхл бичо, с смвем се вытхл на пикы а помалу се взтыенм трупем а розтаенми колены клесал до депу.

Но просм! екл по тетм депу, трочу зарудл, але хрд см на себе.

Так они т наконец уздравили?

Чудинко моје, јак ме бт так хлоуп. Јасн е м неуздравили. Јсем невылителн немоцн, чпе? Мм двојитоу зломенину. . . тентоноц, прост нехо, је то напсан в том папру, цо ми дал професор, велкеј ф, елезнице хо далы заволат а з Бордеауш! Чпе?

Але. . . так то сес уздравил см?

Ј а уздравит се см? Никды! Снам се ти пеце втлоуцт до хлавы, е јсем невылителн немоцн! А так такы зстану, докуд ми елезнице незаплат. А покуд се уздравм потом, цо нен патн нпад, буде то дкы добротивму Боху. Аспо про једноу буде трочу к уитку!

Лудвку, высвтли ми то. Ј то нечпу. Цо чце длат? З тохо нм невзејде ниц не поте, ј то цтм, екла пан Јадантов се слзами на крајку.

Тыхле енск! Ани једноу јси неплакала, кды јси видла, е јсем очрнут, а те, кды вид, е нејсем, так бре! То вн нечпе, е јсем је вечны добхл, вечны до једного, лкае, професоры, ешперты а вечны остатн, цо м прохлели, отравовали, осахвали, пчали од рна до веера? Выхрл јсем, то си пи! Те у незбв не екат, а нм заноу падат пеен холуби до хубы, цо остатн небуде длоухо трват!

А оправду, длоухо то нетрвало. Пан Јадант нколи-крт одмтл лкавоу набдку нхрады, ктероу му елезнин споленост набзела. Је бн, е змрзаен, прце несчопн ловк д педност јистот стл пензе, сице мал, але ктер му зајист, е неземе хлады. Але в пану Јадантови было пли обчоднка, а так тохо дне, кды се набдка выплхала на једнорзовоу нхраду ве ви пти милион, соухласил. Назт было вечно подепсно.

Тос то допрацовал, мј убох Лудвку, екла јехо ена, кды позоровала ек, кте ти пнов занечали на столе. Цо чце с тми пензи подникноут? Неме на н ани схноут, протое јакмиле се дозвд, е чод, буде је мусет вртит.

Хм? Урит? Мысл? Вак увид! Зану тм, е си коупм ауто.

К ему, пропна?

Абыч трочу репрезентовал, сакра! Дост тохо млцен се по влацч. С добрм аутем тохо стихну далеко вц не педтм. А те м кдекдо добе зн, таке. . .

Ты сес зблзнил, Лудвку. км ти, е ти то ауто себе-роу. А буде мт тст, јестли т неполоу до взен!

Не так журта, круци! Б се ради подват, кдо то звон, екл пан Јадант а врхл се до свхо колековхо кесла.

Но тохле. . . то је пан фар!

Вборн, пус хо довнит. Покеј, подеј ми ренец. Је тмхле, в капсе од весты. Деј то сем! Так, те јди отевт.

Пан фар заал чодит правиделн. Петкал неленм обдивем к тому муи, ктер, а был засаен похромоу в том нејлепм вку, знову налезл Боха а див е му недковал, е хо збавил мононости поуват нохы. Пан фар у видл нцо немоцнч, веч монч друх; видл взтекл, клидн, смен, але

— — — — —

никды невидл ани једного так веселхо, так упмн аст-
нхо навздоры вему. Сами два, обвыкле ве велми ве-
селм дучу, асто промлели, јак инности се ход про муе
јако је пан Јадант.

Знал једну младоу паралытику, ктер си коупила
плетац строј а вырбла влнн светры, пуловры а лы;
коусек по коуску си мези дробнми обчоднкы ве тврти
вытвоила клиентелу. Пан Јадант бы ји једноу теба
мохл навтвит, наврхл пан фар, ктер си мыслел, е доб-
рцк смч пана Јаданта бы мохл мал Раымонд удлат
добе. Была так статен, але јеј статеност была троку
одевздан; немла ти велост в срдци, тен пламен двры,
ктер зил в похледу пана Јаданта.

Првн влет пана Јаданта вен небыл дноу друхоадоу
удлост. Пан фар про нј пијел особн а трвал на том,
е буде јехо крсн појздн кесло тлаит см, затмцо пан
Јадантов, облеен до ернхо костму, крела ведле нич.
По цел цест се за ними лид отели, а кды проли пед
каврною У раднице, хри белоты одлоили карты.

Вак јсем вм кал, е је плн трхлеј, екл мајител каврны
а заукал си на ело.

У там будеме, је то тмхлетен дм на роху, екл кнз.
А подвејте, Раымонда у на нс ек за окнем.

Кде то је?

В првнм посчод, првн окно злева над обчодем с барвами

Пан Јадант увидл побледлоу тв смутн двкы — а
с ирокм смвем ј замвал клобоукем.

Колеков кесло се укзало бт на зк счоды пли не-
складн, але обчоднк с барвами дал рычле пинст идли
а с помоц јехо прухо а фаре, ктер у тохо фуел јако
велрыба, се пан Јадант конен оцитл ведле млад пара-
лытики, ктер трочу охромен следовала, јак тен ловк
млув нахлас, смје се дин свч носи а вступује к н до
покоје.

Јако бы си то неувдомовал; ловк бы екл, е ани нев,
цо то вечно знамен, екла си тие Раымонда, кды послзе
стејн хлун одеел.

Але Лудвку, то је лен! Пеце невыход скоро ти тисце
франк за плетац строј, ктер ти никды к ниему nebude!
екла пан Јадантов, јен цо позаврала окенице.

Пан Јадант неодповдл, покал, а будоу звсы затаен,
а потом си зул нов пантофле — двал си позор, абы јејич
подркы под зилы новотоу — потом си дал руце в бок а
удлал дестку шыб. Пак заал поскаковат на мст, јак то
видл длат бошеры пи трнинку. Пеце јеном бы небыло
добе, кдыбы му нохы очаблы а моц.

Вн тен строј чце коупит? налхала јехо ена.

Ано, а доконце се наум хо поуваат, удлм лу а ты ји
пак занесе на адресу, ктероу ми дала техды Раымонда.
Ниц се несм понечат нход, несм се стт ани та нејмен
чыба; нечци, абы се једного дне мохли покусит нм ты
пензе взт.

Але цо то властн чце удлат, Лудвку? екне ми то
конен?

Наконец... про не, цт ти то му. Доконце о том ме
зат млувит направо налево, на нкупеч, јако о нјакм

нејистм плну про vzdленоу будоуцност. Ано, такы бы было добр, кдыбы се вило, е тен нпад почз од тебе.

Але јак нпад, Лудвку?

Удлме си сполу мен влет – небо сп поу. Поједеме, јакмиле се удл хезкы.

Але кам чце јет? Вдышкы будоу вдт, кде т хледат!

Под нечпе, моје мил. Непоједеме се счовват, нао-
пак, вични будоу вдт, е једеме до Лурд. А кды у в тч
Лурдеч будеме, так се уздравм. Ззрак!

Вечно, на цо се пан Јадантов змохла, было: Но то-
хле!

.....

Пан Јадант седл хезкы забален а походлн завртан
ве свм појзднм кесле в слунцем прохтм коут захрады
драххо хотелу, кам вера веер пијели. Троку хо бо-
лелы руце, протое вера веер а знову днес рно, кды
был в Јескыни, узнал за входн задит се стејн јако
нкте врн, кте се модлили се сепјатма рукама. Пиро-
зен, он се модлил всед ве свм кесле, але тен трик се
сепјатма рукама пеце јен трочу забрал, протое једен
кнз си к нму доконце пиел клекноут.

У по двацт небо по тицт си пан Јадант пробрал
удлости последнч мсц. Неначзел себемен чыбу; ниц,
абсолютн ниц в јехо словеч небо skutцч немохло ни-
кохо вст к мыленце, е ве скутености нен очрнут. Пан
Јадантов звдла енн о мыленце на цесту до Лурд так
добе, е наконец хо чудк фар пиел подат, абы там од-
цестовал, и кдыбы то мло бт јен прото, абы св неастн
ен удлал радост.

Але ј си нестују, пане фари, одповдл му с оима
упенма на плетац строј. Бх тому так чтл, а те у си
занм трочу выдлват на ивобыт дкы томухле строји.
Минул тден јсем продал своје првн лы. Про моји ену
бы то немохло знаменат ниц јинхо не зкламн, протое
невидм ани двод, про бы се квли мн мл дт нјак ззрак,
ани моност, е бы се то стало. Не, то вбец нем смысл,
додал с смвем.

А фар, ани бы цоколи туил о скутен пин тохо смву,
заал протестоват: Але сыну, сыну, немте прво тахле
млувит!

Два дны пед ођездем се пан Јадант јет рождл
знову навтвит младоу паралытику.

Помодлм се такы за вс – а пивезу вм з Јескын трочу
воды, слено Раымондо, екл ј, кды хо засе снели дол до
пзем.

Дкы, пане Јаданте. Ј се за вс буду такы молит.
Затм етм а доуфм, е буду моцт выконат поу до Лурд
аси за два небо ти роки.

Чпе, высвтлил тен веер св ен, а се вртм, му ј да-
роват своје колеков кесло – про не, ниц м нестло – а
зрове ј одпродат за слуноу цену плетац строј. Ме ми
то сплцет поступн.

Цеста пробхла добе. Небыло сице снадн јеј налоит
до влаку, а такы патн спал, протое тен веер си немохл
зацвиит, але по пјезду вечно клапало бјен; доброволн,

але зкуен ностки хо без проблем достали вен з куп а з нкладнхо оддлен довели јехо појздн кесло.

Затм было поутнк мло. Пан Јадант педпоклда, е таков мал, поклидн зрак буде леп не зрак упростед велхо даву, ве ктерм бы мохли бт звдавци, новини а доконце и фотографов. Остатн се розлоуил и с мыленкоу нечат се зран уздравит пи ранн ми, протое и там хрозило, е вывол пли велкоу позорност; етл о том, јак нкды мусеј кн зполит зе веч сил с масоу вцч тоуцч достат се цо нејбл, видт зран уздравенхо, доткнуут се хо. Кдепак, было теба, абы вечно пробхло так клидн, јак јен то буде мон, и кды пирозен пед нколика свдкы а аспо једнм кнзем. Таке вечны педпоклады буде зд се спловат Јескын в позднм дополодни, за два небо ти дны. Вак нехо.

Зато пан Јадантов была м дл тм знепокојењ. А кды се једнохо дне рождл једнат, покусила се му то розмлувит.

Вн си немysl, е быс удлал лп, кдыбыс се уздравил а потом? Споуста се јич уздравује потом, кды се врт дом.

Не, не а не! Мус се то провст ист а без чыб. Потebuју зрак, мон невысвтлителн, але такы неоддискутователн. Но так, је пкн, в клиду се там подвме а јестли там небуде а моц лид, удлме си мен ззраек.

Лудвку, ј мм страч...

Пропна! То сис выбрала чвли! Остатн од тебе се ниц неек, доконце јестли се д до бреку, буде то велми пирозен а доцела добр. Уклидни се, ј се несеберу а незану чодит јен так, наједноу. Покуд си вимне, е се на м ве чвли, кды вствм, никдо недв, ме выкикнуут, абыс трочу питхла позорност. Потом у м неч једнат – а хлавн се невылекеј, а упадну. Чпе, мус то выпадаат пирозен, таков зран уздравен пеце незане чодит хнед. Так до тохо!

Пан Јадантов се тсла јакo осика, але достркала манела а ке ми у вчоду до Јескын.

Добр, ста, те у м неч, заептал ј.

Лид колем нич чодили сем а там, јин се засе моделили, нкте доконце нахлас. Пан Јадант выпадал, јакo е јеј ниц з тохо незајм, пропустил мези прсты вечны корлкы ренце – а пак јет једноу. Потом сепјал руце а длоухо се моделил.

Вечно пробхло песн так, јак то наплновал. Пан Јадантов сиче была понкуд побледл а розечвл, але кды увидла, јак јеј му под се сепјатма рукама помалику вств, у немла засе таков страч. Зровна се чыстала выкикнуут, кды ту спатила, јак се једен војк отоил а зр с отевеноу пусоу.

Чод, чод! зајеела нјак клец ена ве чвли, кды пан Јадант уинил ти вхав кркы ке ми.

Зрак! Зрак! выкикл јакси му. К пану Јадантови, ктер се прв пед м жроутил на зем, намил једен з кн.

Ј чодм... чодм! выкоктал пан Јадант, ктерму зровна војк а кнз помхали на нохы. Пусте м, км вм пеце, е чодм!

Послечли хо – а он се засе жроутил на зем.

Та стралив правда дола пан Јадантов а мнохем поздји, в ординаци, ве чвли, кды јејхо надвајчо а роу-хајчо се манела выетовал лка.

Модлете се, модлете се, див некиел кнз. Нен мон, абы се ззрак нестал знову!

Лка безмоцн покрил рамены а пан Јадант, зелен взтеky а с тв покрытоу слзами, јен кала под доколека:

Пробоха, так длејте нцо! Пеце вm км, е јсем чодил!

То, цо лапидуи тентокрт вынесли зе саниткы, ктер пијела к дому Јадантовч, то была нефалован лидск троска.

А прв в т чвли, кды помхали пан Јадантов усадит манела до колековхо кесла хнед ведле крснхо плета-чо строје, клепал пан фар на двее Раымондина быту. Дала про нј тоти послат.

Пане фари, мусм вm нцо цт, свила се му а задвала се на нј упен зцма оима.

Послоучм вс, м дт, екл кнз а пинесл си идли а ке старму кеслу, в нм немоцн седла.

Урит ми небудете вит, але просм вс, выслечнте м а до конце.

Послоучм, Раымондо.

Раымонда улпла похледем певн на свч дробнч бледч рукоу, нервзн севенч на стар деце, ктероу мла пехозе-ноу пес ноxy, а заала му лит свј подивн пбх.

Стало се то педеврем рно. Зровна јсем доплетла светр, заснила јсем се а позоровала јсем окнем лиди на улици. Наједноу се ми заало здт, јако бы се за мноу сетмло, а кды јсем се охлдла, достала јсем страч, протое то так оправду было. Цел тмхлета ст покоје, кде је постел а ск, была наједноу ве тм. А в т чвли се ми в роху, але коусек над подлахоу, зјевила в зи Панна Марие! Некејте ниц, ј вm, е то была Панна Марие! А екла ми звлтн вц, ј вm, е то выпад хлоуп, јене ј вm оправду км јен то, цо јсем од н слыела. екла ми: „Раымондо, зровна јсем пила к пру нохоу, ктер никдо непотебује, так ти је несy.“ Ј јсем на ни але јен зрала а невыправила јсем зе себе слово, а так она додала: „Так цо је? Вста а чо!“ А кды јсем встала а дола к н, усмла се а змизела.

Был то сен? Кдепак, пане фари. Подвејте. Јсте првн, кдо то увид, екла Раымонда, одходила староу деку а помалу встала. Чвилику зстала нехыбн, потом јемн одсунула руку, ктероу ј кнз подал, а помалику, велице помалику а дробнми крky обела покој.

Пелоил Ричард Подан

Розен выдн ПЛАВ!y налезнете на адресе www.splav.cz.